

Spis treści

- 1 **Wprowadzenie**
 - Warunki zaliczenia
 - Zakres tematyczny
 - Plan wykładu
 - Literatura

- 2 **Pojęcie platformy**
 - Historia i przyszłość
 - Aspekty tworzenia platformy oraz jej używania
 - Wyzwania projektowe
 - Projektowanie oprogramowania
 - Architektura wielowarstwowa/architektura klient-serwer
 - Przykłady platform

- 3 **Platforma .NET**
 - Źródła oraz cele platformy .NET
 - Główne elementy platformy .NET
 - Proces kompilacji w .NET
 - Główne usługi dostępne w .NET
 - Zalety platformy .NET
 - Czas na trochę kodu

- 4 **Już za tydzień na wykładzie**
 - Zapowiedź materiału, który pojawi się na następnym wykładzie

Zakres tematyczny

- Użycie tablic
- Przegląd podstawowych narzędzi zawartych w SDK (ang. Software Development Kit)
- Zaawansowane elementy języka C#
- Dyrektywy preprocesora
- Obsługa zdarzeń
- Obsługa błędów za pomocą wyjątków
- Operacje na łańcuchach znaków
- Korzystanie z komponentów interfejsu Windows
- Wykorzystanie wyrażeń regularnych
- Zdalne wywoływanie obiektów
- Dostęp i operacje na plikach
- Watki i ich synchronizacja
- Omówienie BCL (ang. Base Class Library)
- Budowanie komponentów .NET
- Zasady tworzenia, projektowanie, implementacja i testowanie komponentów
- Współpraca z komponentami COM i COM+
- Wykorzystanie języka XML na potrzeby platformy .NET
- Sposoby wymiany informacji z wykorzystaniem dokumentów XML, przegląd API do przetwarzania dokumentów XML
- Metody dostępu do baz danych
- Dostęp do danych przy użyciu ADO.NET (ang. ActiveX Data Objects .NET)
- Przegląd obiektów ADO.NET

Informacje w sieci Internet

- Standard ECMA 334 (C#):
<http://www.ecma-international.org/publications/standards/ecma-334.htm>
- Standard ECMA 335 (CLI):
<http://www.ecma-international.org/publications/standards/ecma-335.htm>
- Konsorcjum WWW – <http://www.w3.org>
- Microsoft .NET – <http://www.microsoft.com/net/>
- Strona poświęcona technologii .NET – <http://www.codeguru.pl>
- Projekt MONO – <http://www.mono-project.com/>
- Projekt DotGNU – <http://dotgnu.org/>
- Środowisko MonoDevelop – <http://monodevelop.com/>
- Środowisko SharpDevelop – <http://sharpdevelop.net/>
- Języki programowania w .NET – <http://DotNetLanguages.net>
- Język programowania Nemerle – <http://nemerle.org/>
- Język F# – <http://msdn.microsoft.com/pl-pl/fsharp>
- Język IronPython – <http://www.ironpython.info/>
- **.NET Blog** – <https://blogs.msdn.microsoft.com/dotnet/>
- **Reimplementacja C# oraz Silver** – <http://www.elementscompiler.com/elements/>

Inne wykłady i materiały

- 1 Wykład Macieja Piechówki – Politechnika Gdańska,
- 2 Materiały firmy Microsoft, Piotr Bubacz, ITA-103, Aplikacje Internetowe, zasoby Internetu,
- 3 Materiały do laboratorium do przedmiotu Platforma .NET.

Plan wykładu nr 1

- 1 Pojęcie platformy (platforma technologiczna)
 - 1 historia i przyszłość,
 - 2 aspekty tworzenia/projektowania platformy i oprogramowania,
 - 3 architektura wielowarstwowa,
 - 4 przykłady platform.
- 2 Platforma .NET – Podstawowe informacje
 - 1 źródła oraz cele platformy .NET,
 - 2 główne elementy platformy .NET,
 - 3 zalety platformy .NET.

Zasady projektowania oprogramowania – 1/2

Obiektowe i nie tylko zasady projektowania oprogramowania:

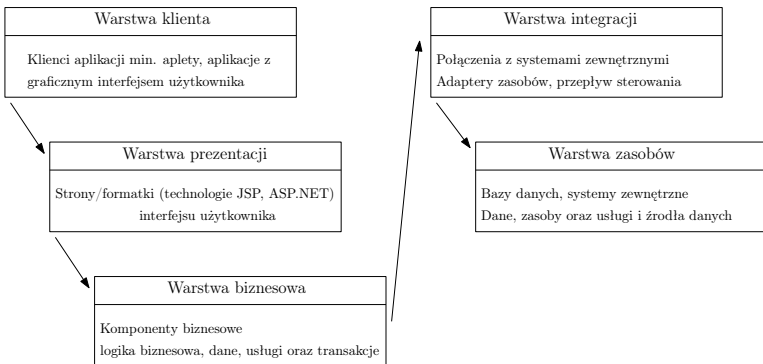
- (1) hermetyzacja albo ukrywanie danych – ukrycie wewnętrznych szczegółów realizacji od aspektów używania danej klasy bądź modułu, inaczej mówiąc o stosowaniu klasy czy też zestawu funkcji trzeba wiedzieć tylko tyle ile trzeba (znajomość szczegółów implementacji nie jest potrzebna),
- (2) minimalne powiązania – poszczególne moduły projektu powinny posiadać minimalne zależności, komunikacja pomiędzy modułami również powinna być minimalna
- (3) spójność i zwartość – dany moduł/klasa powinna dotyczyć jednego pojęcia lub zespołu wspólnych pojęć,
- (4) metaprogramowanie – zwiększenie abstrakcji, poprzez pisanie/tworzenie programów za pomocą komponowania modułów celem otrzymania zakładanej funkcjonalności, również pisanie programu którego zadaniem jest utworzenie innego programu.

Zasady projektowania oprogramowania – 2/2

Obiektowe i nie tylko zasady projektowania oprogramowania:

- (5) otwartość i zamkniętość – klasa (moduł) powinna być łatwo rozszerzalna, jednak z drugiej strony musi być zamknięta/zabezpieczona przed modyfikacjami,
- (6) programowanie w oparciu o kontrakty – operacja albo zestaw operacji określa się przez kontrakt, który wprowadza ograniczenia do implementacji:
 - warunek wstępny,
 - warunek końcowy,
 - niezmiennik (inwariant) prawdziwy w trakcie realizacji operacji/zestawu operacji,
- (7) rozdzielanie zagadnień w podejściu aspektowym,
 - rozdział zagadnień np.: funkcjonalnych jeśli są niezależne,
 - rozdział zagadnień technicznych (np.: trwałość danych, komunikacji, bezpieczeństwa, etc.).

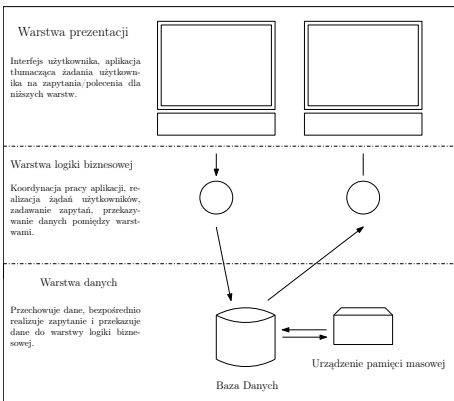
Architektura wielowarstwowa

Architektura wielowarstwowa (ang. multi-tier architecture lub n-tier architecture) to architektura komputerowa typu klient-serwer. Interfejs użytkownika, przetwarzanie i składowanie danych jest rozdzielone na kilka osobnych warstw. Mogą być one rozwijane i aktualizowane niezależnie. Ułatwia to ich utrzymanie i nie wpływa negatywnie na funkcjonowanie pozostałych warstw.

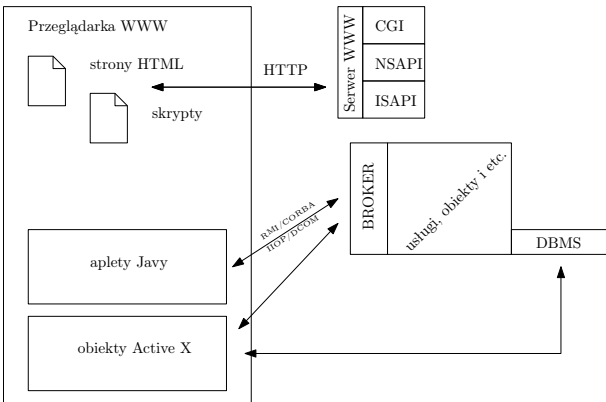
Architektura trójwarstwowa

Najpowszechniej używanym przykładem architektury wielowarstwowej jest architektura trójwarstwowa:

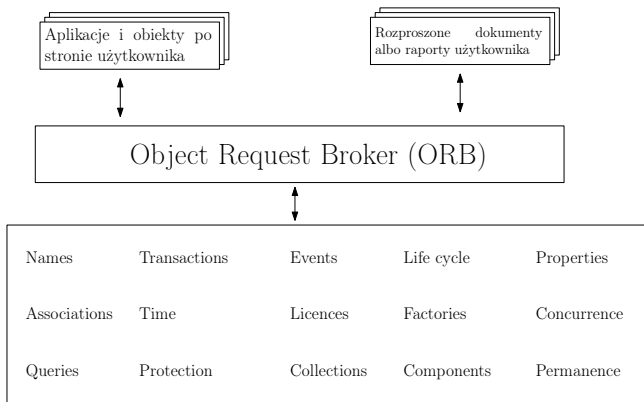
Zmiana szczegółów implementacji w jednej warstwie nie może wpływać na pozostałe warstwy.

Ogólny schemat systemów WEB

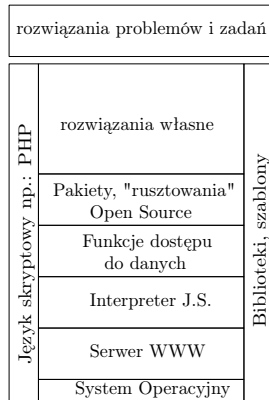
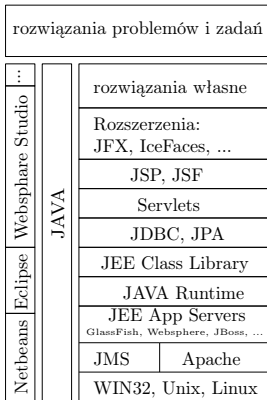
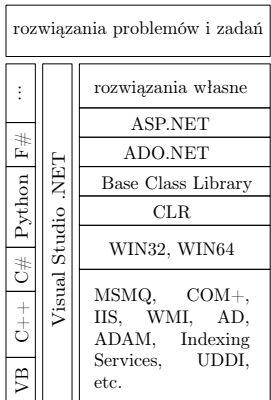

- CGI – Common Gateway Interface
- ISAPI/NSAPI — Internet/Netscape Server API
- RMI – Remote Method Invocation
- CORBA – Common Object Request Broker Architecture
- CORBA/IIOP – Internet Inter ORB Protocol

CORBA/OMA – zarządzanie obiektami

Platformy WEB – trzy główne przykłady

Platforma łączy w sobie języki, biblioteki i architektury

Infrastruktura

Infrastruktura łączy zbiór usług dostępnych dla komponentów, co pozwala na ich koordynację i w efekcie budować aplikacje które rozwiązują założone zadania i problemy.

Podstawowe typy/kategorie usług to usługi w rodzaju:

- 1 pakowania – zapis stanu/właściwości obiektów czy komponentów w aktywnej aplikacji,
- 2 cykl życia i rozproszenia – tworzenie/aktywacja/dezaktywacja obiektów, zarządzanie zasobami,
- 3 bezpieczeństwo – uwierzytelnianie/autoryzacja dostępu, szyfrowanie informacji,
- 4 zarządzanie transakcjami – dbanie o spójność danych,
- 5 komunikacja synchroniczna oraz asynchroniczna – wymiana informacji, dostęp do usług w trybie pełnej synchronizacji jeśli proces tego wymaga, lub komunikacja asynchroniczna bez konieczności synchronizacji klienta i serwera.

Obecne infrastruktury obiektowo/komponentowe: CORBA, CORBA/IIOP, COM+, .NET, Java BEANS (Java EE).

Ewolucja pakietu .NET

Kalendarium wydań platformy .NET:

Wersja	Data wydania	Nowe funkcje
.NET Framework 2.0	17 luty 2006	wsparcie p. 64-bitowej, .NET Micro Framework, typy uogólnione, klasy częściowe, metody anonimowe
.NET Framework 2.0 SP1	19 listopada 2007	
.NET Framework 2.0 SP2	16 stycznia 2009	
.NET Framework 3.0	21 listopada 2006	Windows Presentation Foundation (WPF), Windows Communication Foundation (WCF), Windows Workflow Foundation (WWF), CardSpace

Ewolucja pakietu .NET

Kalendarium wydań platformy .NET:

Wersja	Data wydania	Nowe funkcje
.NET Framework 3.5	9 listopada 2007	platforma bytów, LINQ, metody rozszerzeń, drzewa wyrażeń
.NET Framework 3.5 SP1	11 sierpnia 2008	
.NET Framework 4.0	12 kwietnia 2010	rozszerzenia do programowania równoległego, bezpośrednie wsparcie dla języków IronRuby, IronPython, F#, platforma modelowania OSLO
.NET Framework 4.5	15 sierpnia 2012	wsparcie dla aplikacji Metro, biblioteka klas przenośnych pomiędzy platformami .NET, wiele innych pomniejszych zmian np.: tablice o wielkości większej niż 2GB, kompilacja JIT w tle w środowisku wieloprotocowym
.NET Framework 4.6/4.6.2	20 lipca 2015 2 sierpnia 2016	wsparcie dla Windows 10, nowe funkcje kryptografii, ADO.NET, WPF, unowocześnieńcia w profilowaniu, obsługa HTTP/2

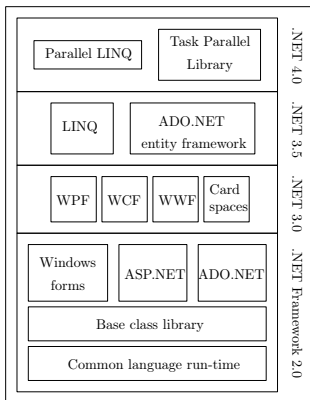
Ewolucja pakietu .NET

Kalendarium wydań platformy .NET:

Wersja	Data wydania	Nowe funkcje
.NET Framework 4.7	5 kwietnia 2017	Integracja z Windows 10 Creator Update, polepszenia w obsłudze kryptografii, High-DPI, nowe API do wydruków WPF
.NET Framework 4.7.1/4.7.2	17 października 2017, 30 kwietnia 2018	dalsze usprawnienia i poprawki, wsparcie dla Server 2019
.NET Framework 4.8	18 kwietnia 2019	poprawki, ulepszone wsparcie dla urządzeń o wysokiej rozdzielczości
.NET 5.0	10 listopad 2020	unifikacja platform .NET (tj. Core i Framework), Blazor, wsparcie dla ARM, RyuJIT
.NET 6.0	08 listopad 2021	wersja LTS, nowa wersja środowiska Visual Studio 2022
.NET 7.0	08 listopad 2022	wersja bez długiego wsparcia
.NET 8.0	14 listopad 2023	wersja LTS
.NET 9.0	listopad 2024	wersja poglądowa
.NET 10.0	listopad 2025	wersja LTS

Przyszłe wydania .NET 8 i 9, są planowane na listopad 2023 i 2024.

Ewolucja pakietu .NET – schemat

Wersja 1.X wprowadziła podstawowe elementy platformy .NET, następne wersje dodają sukcesywnie nowe składowe, przy czym jako pierwszą pełnoprawną platformę należy traktować wydanie .NET od wersji 2.0.

.NET Core 1.0

Najnowsza odsłona platformy .NET wspierana przez społeczność oraz firmę Microsoft. Ta odmiana jest multiplatformowa (Windows, MacOS, Linux, Docker) oraz o otwartym kodzie źródłowym. Najważniejsze elementy to:

- CoreCLR, wieloplatformowe środowisko uruchomieniowe dla CLR, tj. maszyna wirtualna do uruchamiania programów .NET,
- kompilator JIT oraz nazwie RyuJIT,
- CoreFX, biblioteka klas bazowych oparta o podstawową bibliotekę FCL.

Dodatkowo .NET Core wspiera technologię ASP.NET Core oraz aplikacje uniwersalne (Universal Windows Platform), obecnie nie ma wsparcia dla Windows Forms (to zostało naprawione w wersji 5.0 .NET) oraz WPF. Pierwsza wersja .NET Core 1.0 została wydana 27 czerwca 2016.

Kolejne wydanie .NET Core

Kolejne główne wydania:

- NET Core 2.0 została wydana razem z Visual Studio 2017 15.3, i zawiera technologię ASP.NET Core 2.0, oraz Entity Framework Core 2.0. Kolejne uaktualnienia to .NET Core 2.1 oraz NET Core 2.2.
- .NET Core 3 wydana podczas konferencji Microsoft Build. Najważniejszy element w .NET Core 3 to wsparcie rozwoju aplikacji desktopowych, API dot. sztucznej inteligencji, uczenia maszynowego, oraz aplikacji IoT.
- kolejne planowane wydanie to .NET 5, 6.0 LTS. 7.0, 8.0 LTS, w cyklu rocznym.

Spis wydań .NET Core:

	Data wydania	Wersja VS	Ostatnia aktualizacja	Koniec wsparcia
.NET Core 1.0	2016-06-27	VS 2015 U3	1.0.16 2019-05-14	27.06.2019
.NET Core 1.1	2016-11-16	VS 2017 V15.0	1.1.13 2019-05-14	27.06.2019
.NET Core 2.0	2017-08-14	VS 2017 V15.3	2.0.9 2018-07-10	01.10.2018
.NET Core 2.1	2018-05-30	VS 2017 V15.7	2.1.16 (LTS) 2020-02-18	21.08.2021
.NET Core 2.2	2018-12-04	VS 2019 V16.0	2.2.8 2019-11-19	23.12.2019
.NET Core 3.0	2019-09-23	VS 2019 V16.3	3.0.3 2020-02-18	03.03.2020
.NET Core 3.1	2019-12-03	VS 2019 V16.4	3.1.2 (LTS) 2020-02-18	03.12.2022
.NET 5	2020-11-10	VS 2019 V16.8	5.0.3 2021-02-19	≈ 02.2022

Trzy główne odmiany platformy .NET na rok 2013

- **.NET Framework 4.5**
- .NET Compact Framework
- .NET Micro Framework

.NET Framework 4.5

Główna platforma do rozwoju aplikacji dla systemów z rodziny Windows. Pozwala na budowę bezpiecznych programów z bogatym interfejsem użytkownika, wspiera także szeroki obszar technologii biznesowych.

Trzy główne odmiany platformy .NET na rok 2013

- .NET Framework 4.5
- .NET Compact Framework
- .NET Micro Framework

.NET Compact Framework

W przypadku urządzeń takich jak nowoczesne telefony komórkowe, urządzenia PDA, zasadniczym ograniczeniem są niewielkie zasoby. Środowisko .NET dla tego typu urządzeń jest niezależne od użytej platformy sprzętowej, ogólnie architektura jest identyczna z pełną wersją .NET. Ograniczenia to mniejsza ilość klas oraz obecność klas wyspecjalizowanych charakterystycznych dla urządzeń z ograniczonymi zasobami.

Trzy główne odmiany platformy .NET na rok 2013

- .NET Framework 4.5
- .NET Compact Framework
- .NET Micro Framework

.NET Micro Framework

Platforma MF została zaprojektowana specjalnie do urządzeń z ograniczonymi zasobami. Można ją uruchamiać na sprzęcie bez systemu operacyjnego, bowiem posiada dwa następujące poziomy:

- Hardware Abstraction Layer (HAL) – ukrywa własności sprzętu,
- Platform Abstraction Layer (PAL) – wprowadza brakującą funkcjonalność w zależności od zastosowanego sprzętu,

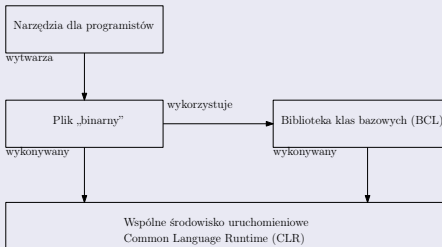
Inne elementy to: CLR, biblioteki, aplikacje użytkownika.

Typowe wymagania dla MF to 200 – 500 KB (dla porównania CF wymaga 12MB), tego typu platforma znajduje zastosowanie w różnego rodzaju kontrolerach i innych małych urządzeniach.

Główne składowe platformy .NET

Trzy główne elementy platformy .NET:

- narzędzia dla programistów (Visual Studio, MonoDevelop, SharpDevelop),
- biblioteka klas bazowych (ang. Base Class Library – BCL),
- wspólne środowisko uruchomieniowe (ang. Common Language Runtime – CLR).

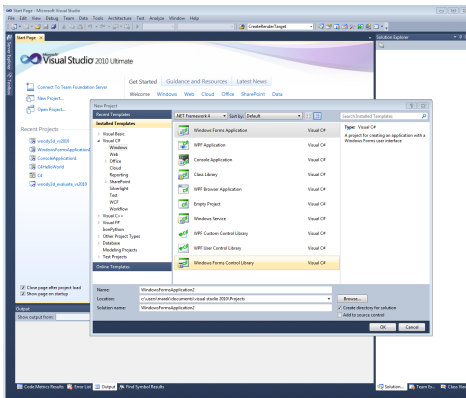

Microsoft Visual Studio w roku 2012

Trzy podstawowe odmiany środowiska Visual Studio to:

- 1 Microsoft Visual Studio 2012 Professional with MSDN,
- 2 Microsoft Visual Studio 2012 Premium with MSDN,
- 3 Microsoft Visual Studio 2012 Ultimate with MSDN.

a także Test Professional oraz Team Foundation Server. Główną zaletą to pełna i naturalna integracja z Platformą .NET.

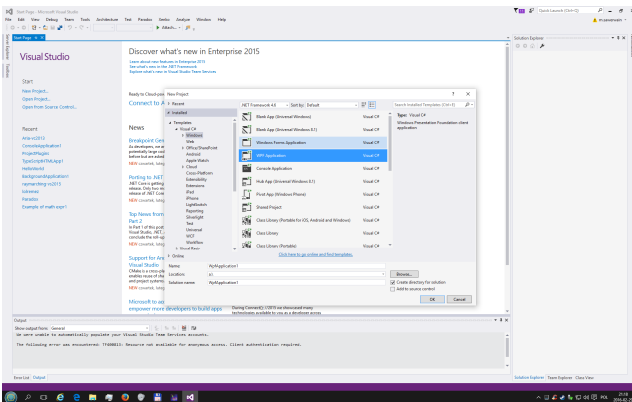

Microsoft Visual Studio w roku 2015/2016

Trzy podstawowe odmiany środowiska Visual Studio to:

- 1 Microsoft Visual Studio 2015 Community,
- 2 Microsoft Visual Studio 2015 Professional,
- 3 Microsoft Visual Studio 2015 Enterprise.

a także Test Professional oraz Team Foundation Server. Gówna zaleta to pełna i naturalna integracja z Platformą .NET, ale nie tylko np. wsparcie dla Androida.

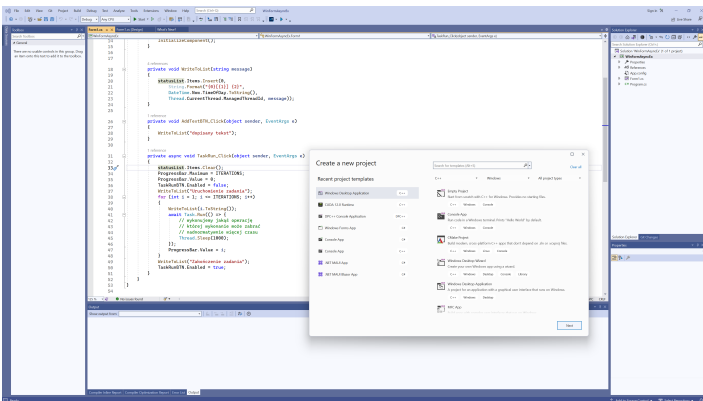

Microsoft Visual Studio w roku 2022/2023

Nadal obowiązują trzy podstawowe odmiany środowiska Visual Studio:

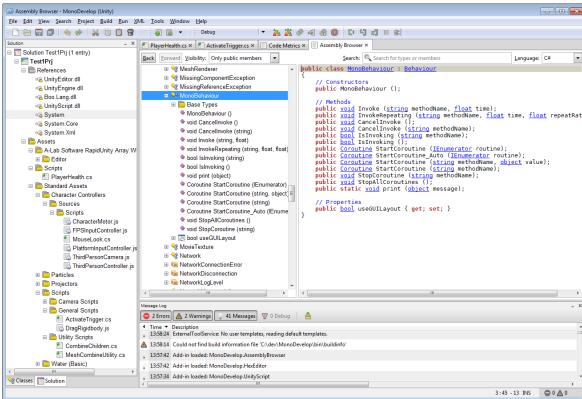
- 1 Microsoft Visual Studio 2022 Community,
- 2 Microsoft Visual Studio 2022 Professional,
- 3 Microsoft Visual Studio 2022 Enterprise.

Środowisko VS wspiera także inne technologie jak np. Python, system Linux, Android, IOS, technologie WEB.

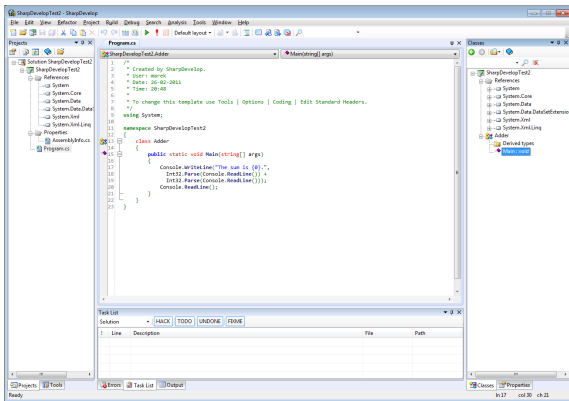
MonoDevelop

Narzędzie OpenSource, współpracujące z platformą MONO, zaletą jest wieloplatformowość, projekt można tworzyć i przenosić pomiędzy systemami Windows, Linux, MacOS.

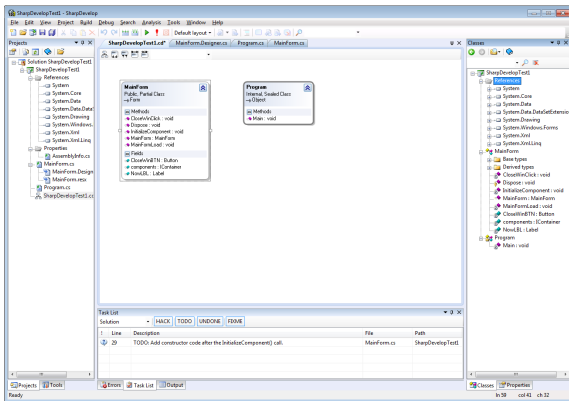
SharpDevelop

Darmowa (OpenSource) alternatywa dla Visual Studio, w przypadku nieco mniejszych projektów może konkurować z Visual Studio.

SharpDevelop

Darmowa (OpenSource) alternatywa dla Visual Studio, w przypadku nieco mniejszych projektów może konkurować z Visual Studio.

Biblioteka klas bazowych

Biblioteka klas bazowych: BCL – Base Class Library albo FCL – Framework Class Library:

- 1 klasy ogólnego zastosowania – obsługa plików, manipulacja ciągami znaków, szyfrowanie i bezpieczeństwo,
- 2 kolekcje – implementacja list, słowników, tablic otwartych i tablice bitów,
- 3 obsługa XML – tworzenie plików w standardzie XML, odczyt oraz zapis dokumentów XML, manipulacje zawartością dokumentów XML.

Poszczególne elementy biblioteki klas bazowych zostały pogrupowane w trzech głównych przestrzeniach nazw:

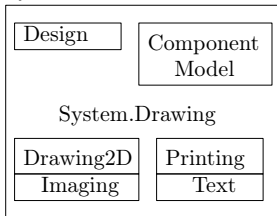
- 1 **Accessibility** – ułatwia dostęp do COM,
- 2 **System** – zawiera podstawowe/fundamentalne klasy reprezentujące typy i dane, zdarzenia, wyjątki i inne konstrukcje charakterystyczne dla platformy .NET,
- 3 **Microsoft** – obsługa elementów charakterystycznych dla systemu Microsoft.

Graficzna ilustracja biblioteki klas bazowych

System.Web

Services	UI
Description	HtmlControls
Discovery	MobileControls
Protocols	WebControls
Caching	Security
Configuration	SessionState

System.Windows.Forms

System.Data

DataSet	Lineq.SqlClient
DataTable	Objects

System.Xml

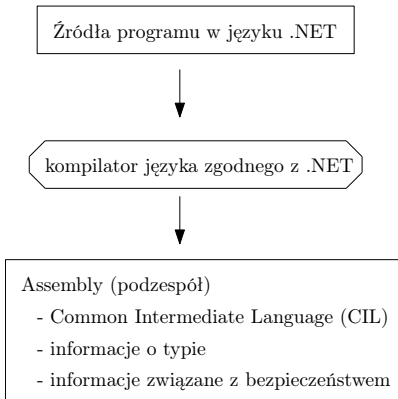
XmlReader	XmlDictionary
XmlWriter	XmlException

Collections	IO	Security	Runtime
Configuration	Net	ServicesProcess	InteropServices
Diagnostics	Reflection	Text	Remoting
Globalization	Resources	Threading	Serialization

Kompilacja do kodu pośredniego

Kompilacja do kodu pośredniego:

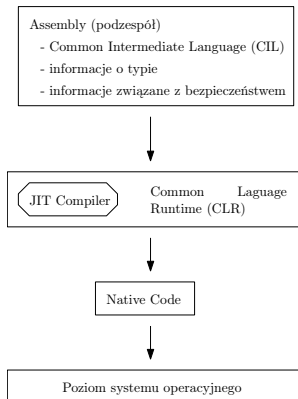
- 1 podzespół (assembly) to pliki typu EXE oraz DLL,
- 2 kod zapisany w podzespole nie jest kodem natywnym ale kodem pośrednim (CIL),
- 3 podzespół zawiera trzy główne elementy:
 - 1 kod CIL,
 - 2 metadane o typach,
 - 3 metadane o użytych innych podzespółach:

Kompilacja do kodu maszynowego

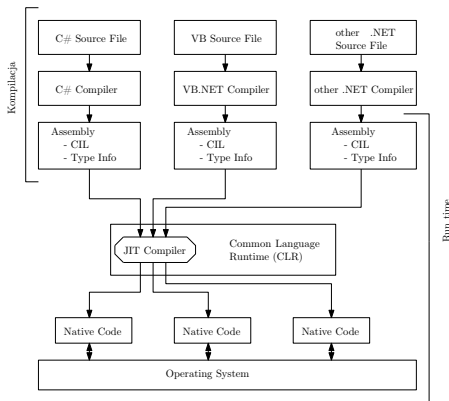
Kompilacja do kodu maszynowego nie odbywa się podczas procesu kompilacji ale podczas uruchamiania podzespołu:

- 1 sprawdzane są warunki bezpieczeństwa wykonania podzespołu,
- 2 alokacja pamięci,
- 3 kod CIL jest przekazywany do kompilatora JIT

Obecność kodu JIT oraz CIL oznacza istnienie dwóch pojęć: kod zarządzany (managed code) wykonywany przez wspólne środowisko uruchomieniowe oraz kod niezarządzany (unmanaged code) odnoszący się do bezpośrednio do systemu operacyjnego. Istnieje także narzędzie Native Image Generator (ngen), tworzący kod natywny, wtedy kompilator JIT nie jest stosowany (w nowszych odsłonach .NET ngen to usługa kompilacji kodu CIL).

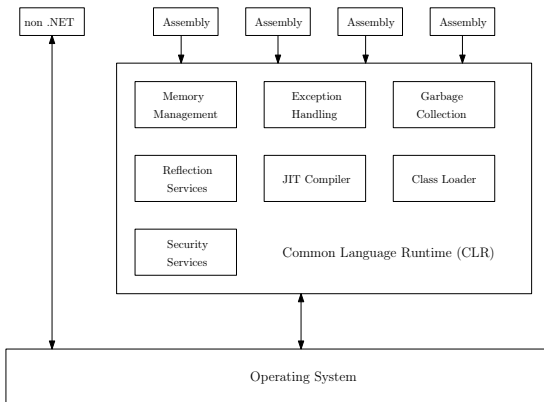
Wspólne środowisko wykonawcze

Środowisko uruchomieniowe dla różnych języków .NET

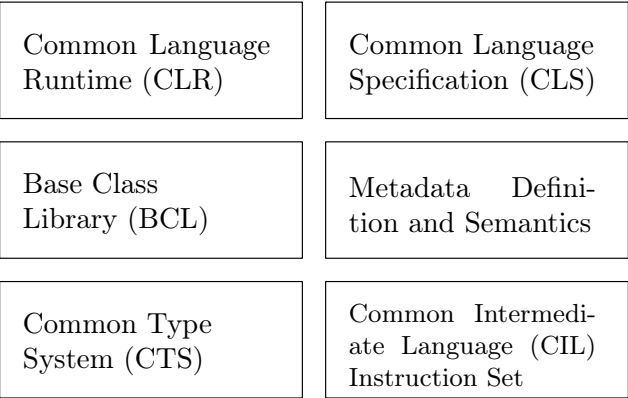
Wspólne środowisko uruchomieniowe .NET, to główny komponent platformy .NET oferuje trzy główne usługi:

- 1 automatyczne zarządzanie pamięcią,
- 2 bezpieczeństwo,
- 3 wsparcie dla biblioteki klas bazowych, usług sieciowych, usług bazodanowych.

Wspólna infrastruktura językowa

Common Language Infrastructure (CLI), czyli wspólna infrastruktura językowa, to zbiór standardów pozwalających na połączenie komponentów .NET we wspólną i spójną całość, bez względu na stosowany język programowania:

Główne usługi dostępne w .NET

- (1) ASP.NET – obsługa aplikacji WEB, od strony interfejsu użytkownika po logikę biznesową,
- (2) ADO.NET – dostęp do danych oraz usług bazodanowych,
- (3) CardSpace – zabezpiecza oraz składowuje cyfrowe identyfikatory,
- (4) Entity Framework – zarządzanie bytami, czyli bardziej abstrakcyjne podejście do zarządzania danymi,
- (5) WEB Services – tworzenie usług których funkcjonalność może być łatwo udostępniona poprzez sieć,
- (6) Windows Forms – formularze, okna dialogowe, elementy graficznego interfejsu użytkownika,
- (7) Windows Communication Framework (WCF) – wprowadza możliwość komunikacji za pomocą komunikatów przekazywanych pomiędzy komponentami,
- (8) Windows Presentation Framework (WPF) – obsługa interfejsu użytkownika, wprowadzono nową metodologię rozwoju, rozdzielając zadania programistów od zadań projektantów interfejsu użytkownika,
- (9) Workflow Foundation (WF) – ogólna obsługa procesów sterowania, a w szczególności procesów sekwencyjnych oraz procesów wyrażonych w postaci maszyny stanów.

Wydaje się, że główne zalety platformy .NET to min.:

- 1 bezpieczna wielojęzykowa platforma rozwoju aplikacji,
- 2 wsparcie dla nowoczesnych technologii budowy interfejsu użytkownika (WPF, Silverlight, i nowe rozwiązania jak Blazor),
- 3 bogate wsparcie dla aplikacji WEB (ASP.NET),
- 4 wspieranie tworzenia usług WEB, AppFabric,
- 5 obsługa procesów biznesowych (WF),
- 6 elastyczny dostęp do danych ADO.NET.

Dwa przykłady

Dwa przykłady prostych programów dla konsoli opracowane w językach: C# oraz Nemerle:

- 1 suma dwóch liczb całkowitych,
- 2 zliczanie linii w plikach tekstowych,
- 3 funkcja silnia.

Suma liczb całkowitych – C#

```
using System;
class Adder {
    public static void Main(string[] args) {
        Console.WriteLine("The sum is {0}.",
            Int32.Parse(Console.ReadLine()) +
            Int32.Parse(Console.ReadLine()));
        Console.ReadLine();
    }
}
```


Suma liczb całkowitych – Nemerle

```
using System;  
public class Adder {  
    public static Main () : void {  
        Console.WriteLine ("The sum is {0}.",  
            Int32.Parse (Console.ReadLine ()) +  
            Int32.Parse (Console.ReadLine ());  
        _ = Console.ReadLine();  
    }  
}
```